

hedsprincipper paa det militære Omraade, tager han ogsaa fejl; thi det er ikke svært at se, at her er Tale om en Bevilling, som i Virkeligheden betyder Sparjommelighed. Man maa ikke se noget saadant saa overfladisk, som det ærede Medlem gør, og blot pege paa de 160,000 Kr., som skulle ud af Statskassen. Man maa se paa, at vort militære Materiel paa den Maade bliver bedre vedligeholdt end tidligere, og at vi altsaa paa den Maade bevare det længere, og slippe med færre Udgifter til dets Vedligeholdelse; thi vi slippe jo ikke for at vedligeholde det, vi have, og det, vi i Fremtiden skulle have. — Det ærede Medlem forsøgte at tage mig paa en Udtalelse om, at man paa de militære Budgetter skulde holde sig til det strengt nødvendige for at holde den lovmæssige Styrke paa Venene. Ja, det er jo i den fuldeste Overensstemmelse med denne Yttring, naar jeg nu tager Ordet for at give denne Bevilling her, thi her er jo slet ikke Tale om at strække sig videre end til at vedligeholde det, vi have, her er slet ikke Tale om Udvidelse af vort Materiel. Det er min Motivering. Saa kunde det ærede Medlem saa ganske anden Ulejlighed med at forsvare forskellige Bevillinger, som han til forskellige Tider er gaaet med til sammen med os andre under ganske den samme Motivering. Han har f. Eks. stemt for Bevillingen til Anskaffelsen af elektrisk Gysmateriel, af røgfrigt Krudt til Feltstyktset, Opførelsen af et Skydebolulsmagasin for Laboratorieafdelingen. Efter den Maalestok, han anlægger for de strengt nødvendige Bevillinger, kunne disse vist ikke slippe med. Alligevel tror jeg, at det ærede Medlem og vi andre kunne forsvare vor Afstemning paa disse Punkter, fordi det, om jeg saa maa sige, stont det ganske vist staar paa det ekstraordinære Budget, hører til den Art Bevillinger, som dog nogenlunde falde i Traad med det Program, vi have: Vedligeholdelse af vort Militærvæsen i Genhold til bestaaende Love og med stor Økonomi, saaledes, at vi ikke gaa ud over, hvad der behøves til Vedligeholdelse; videre strække vi os ikke. Den knappe Tid gjorde det ærede Medlem et meget stort Nummer ud af; jeg beklager ogsaa, at vi ikke havde længere Tid; at den højtærede Minister havde sluttet sig dertil, laa i Sagens Natur. De Dplysninger, vi, inden vi kunne tage vor Beslutning, nødvendig maatte have, forelaa jo for os saa sent; men nu indrømmer jeg ganske vist, at jeg for mit Vedkommende allerede efter en Dags Overvejelse var paa det rene med, at det var rigtigt at gaa til denne Bevilling; jeg synes ikke, den

er saa overordentlig svært at overse. Smid- lertid har det ærede Medlem Ret i, at det er uheldigt at tage en Beslutning her efter et Par Dages Overvejelse; for øvrigt kunde der jo kun være Tale om, hvorledes Finansudvalgets Stilling derefter vilde være; den høje Regering har altid maattet løbe an paa den Risiko, hvorledes Bevillingen vilde blive modtagen her i Tinget. Det saa vi jo først at se i Aften. Saa kom det ærede Medlem med nogle Betragtninger over, hvorvidt vi vare tjente med at hindre private i at bygge Dokken. Men det ærede Medlem, som var saa om over de private, der skulde benytte Dokken, maa jo erindre, at hvis Lovgivningsmagten ikke tiltraadte denne Bevilling her, hvis de 160,000 Kr. ikke bleve givne fra Statens Side, saa fik de private, som der her er Tale om, slet ingen Dok. Det vilde dog være nok saa ubarmhjertigt mod de private, at nægte denne Bevilling; saa vilde man helt hindre dem i at saa en Dok. I dette Tilfælde komme de til at vente, i det andet Tilfælde ville de slet ingen Dok saa. Det ærede Medlem klagede over, at vi aldrig havde set Kontrakten. Ja, det finder jo sin ganske naturlige Forklaring i, at der ingen Kontrakt er. Det ærede Medlem er noget fordringsfuld. Hvorfor er der ingen Kontrakt? Fordi den ikke kan slutes, for Bevillingen er givet herfra. Det vilde dog virkelig være høist løjerligt, om Regeringen sluttede en Kontrakt, som beroede paa en Bevilling, inden denne Bevilling var givet. Hvis det ærede Medlem siger, at vi ikke vide, hvad der skal staa i denne Kontrakt, saa tager han fejl, thi det ved han, saafremt han har gennemgaaet, hvad der foreligger. Der findes et Dokument, hvori samtlige Betingelser ere optagne, og det er underskrevet af Repræsentanter for Burmeister & Wain, nemlig Tietgen, for Frihavnselskabet, for Kjøbenhavns Havne- væsen og for Marineministeriet. Altsaa, naar der skal være Tale om at under sig over for os, saa have vi Tietgens Underskrift her paa Aktieselskabets Begne. Og hvad angaar det Bilag, som det ærede Medlem saa triumferende holdt i Vejret, maa det ærede Medlem huske paa, at det er et Bilag til det andet Aktstykke, saa Tietgens Underskrift gælder ogsaa Betingelserne her. Og hvis det ærede Medlem vil sige, at de Jolk, som ere gaaede ind paa dette med Havns Underskrift, bagefter ville snyde sig fra det, fordi der ikke er nogen formel Kontrakt og ikke kan være det, saa kan han jo gerne saa Lov til at sige det; men det faar han ikke nogen til at tro. Saa havde det ærede Medlem meget ondt af, at det var en „ren